

Проект
вноситься народними депутатами України:

Шуляк О.О. (посв. №13)

Клочком А.А. (посв. №80)

Юнаковим І.С. (посв. №63)

ЗАКОН УКРАЇНИ

«Про надання будівельної продукції на ринку»

Цей Закон визначає правові та організаційні засади введення в обіг або надання будівельної продукції на ринку шляхом установлення правил для вираження їх показників, пов'язаних з суттєвими характеристиками цієї продукції, та застосування щодо них знака відповідності технічним регламентам.

Розділ I

ЗАГАЛЬНІ ПОЛОЖЕННЯ

Стаття 1. Визначення термінів

1. У цьому Законі наведені нижче терміни вживаються в такому значенні:

1) будівельна продукція — будь-яка продукція або комплект, що виготовляється і вводиться в обіг для вбудовування на тривалий час у споруди або їх частини, та показники якої впливають на показники споруд, пов'язані з основними вимогами до споруд;

2) будівельні споруди (далі — споруди) — стаціонарні будівлі та споруди цивільного будівництва;

3) висновок про технічну придатність – документально оформлена оцінка показників будівельної продукції, пов'язаних з її суттєвими характеристиками, виконана згідно з застосовним європейським документом з оцінки чи національним документом України з оцінки;

4) гармонізований європейський стандарт – стандарт, який прийнятий однією з європейських організацій стандартизації на основі запиту, виданого Європейською Комісією, у відповідності до встановленого порядку;

5) європейський документ з оцінки — документ, прийнятий європейською організацією органів технічної оцінки для цілей видачі європейського висновка про технічну придатність;

6) клас — діапазон рівнів показника будівельної продукції, обмежений мінімальним та максимальним значенням;

7) комплект — будівельна продукція, яка вводиться в обіг одним виробником у вигляді набору, що складається з двох або більше компонентів, що потребують збирання для вбудовування у споруди;

8) контроль виробництва на підприємстві — постійний і документально оформлений внутрішній контроль виробництва на підприємстві згідно з відповідними регламентними технічними специфікаціями;

9) національний документ України з оцінки — документ, прийнятий національною організацією органів технічної оцінки для цілей видачі висновка про технічну придатність;

10) передбачене використання — передбачене використання будівельної продукції, визначене у застосовній регламентній технічній специфікації;

11) показники будівельної продукції — показники, пов'язані з суттєвими характеристиками, виражені рівнем, класом або в описовій формі;

12) пороговий рівень — мінімальний або максимальний рівень показника, пов'язаного з суттєвою характеристикою будівельної продукції;

13) регламентні технічні специфікації — національні стандарти для цілей застосування цього Закону, європейські документи з оцінки та національні документи України з оцінки;

14) рівень — результат оцінки показників будівельної продукції, пов'язаних з її суттєвими характеристиками, виражений числовим значенням;

15) серійне виробництво — виробництво будівельної продукції протягом певного часу без зміни технології її виготовлення;

16) спеціальна технічна документація — документація, в якій показано заміну методів застосовної системи оцінки та перевірки стабільності показників іншими методами, за умови отримання за цими іншими методами результатів, еквівалентних результатам, що отримують за методами випробувань, визначеними у відповідному національному стандарті для цілей застосування цього Закону;

17) суттєві характеристики — характеристики будівельної продукції, які пов'язані з основними вимогами до споруд;

18) тип будівельної продукції (далі – тип продукції) — сукупність представлених рівнів і класів показників будівельної продукції, пов'язаних з її суттєвими характеристиками, яка виготовляється з певної комбінації сировинних матеріалів або інших елементів у визначеному виробничому процесі;

19) цивільне будівництво — нове будівництво, реконструкція, капітальний ремонт та реставрація, у тому числі термомодернізація, споруд, їх комплексів та частин, що не призначаються для загальновійськового та оборонного використання.

2. Терміни “введення в обіг”, “виробник”, “знак відповідності технічним регламентам”, “імпортер”, “надання на ринку”, “орган з оцінки відповідності”, “оцінка відповідності”, “презумпція відповідності”, “продукція”, “розповсюджувач”, “суб’єкти господарювання”, “технічна специфікація”, “технічне регулювання”, “уповноважений представник” вживаються у значенні, наведеному в Законі України “Про технічні регламенти та оцінку відповідності”; терміни “європейський стандарт”, “національний стандарт” — у значенні, наведеному в Законі України “Про стандартизацію”; термін «акредитація» — у значенні, наведеному в Законі України «Про акредитацію органів з оцінки відповідності»; терміни “вилучення з обігу”, “відкликання” — у значенні, наведеному в Законі України “Про загальну безпечність нехарчової продукції”; терміни “державний ринковий нагляд”; “орган державного ринкового нагляду” — у значенні, наведеному в Законі України “Про державний ринковий нагляд і контроль нехарчової продукції”; термін “будівельні норми” — у значенні, наведеному в Законі України “Про будівельні норми”; термін “Комісія з технічного регулювання у будівництві” – у значенні, наведеному в Законі України “Про регулювання містобудівної діяльності”.

Стаття 2. Сфера дії Закону

1. Дія цього Закону поширюється на будівельну продукцію, яка вводяться в обіг або надається на ринку України.

Стаття 3. Законодавство у сфері надання на ринку будівельної продукції

1. Законодавство у сфері надання на ринку будівельної продукції складається з цього Закону, Законів України “Про технічні регламенти та оцінку відповідності”, “Про стандартизацію”, “Про державний ринковий нагляд і контроль нехарчової продукції”, “Про основи містобудування”, “Про регулювання містобудівної діяльності”, “Про будівельні норми” та інших нормативно-правових актів, що регулюють відносини в цій сфері.

2. У разі якщо міжнародним договором України, згода на обов'язковість якого надана Верховною Радою України, встановлено інші правила, ніж ті, що передбачені законодавством про надання на ринку будівельної продукції, застосовуються правила міжнародного договору України.

Стаття 4. Основні вимоги до споруд та суттєві характеристики будівельної продукції

1. Основні вимоги до споруд є основою для розроблення національних стандартів на будівельну продукцію та інших регламентних технічних специфікацій. Основні вимоги до споруд визначаються законом.

2. Суттєві характеристики будівельної продукції визначаються у регламентних технічних специфікаціях стосовно основних вимог до споруд.

3. Для певної групи будівельної продукції, що охоплюється національним стандартом для цілей застосування цього Закону, який є ідентичним відповідному гармонізованому європейському стандарту, центральний орган виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері будівництва, відповідно до передбаченого використання такої продукції, визначеного у національних стандартах для цілей застосування цього Закону, які є ідентичними відповідним гармонізованим європейським стандартам, та на основі відповідного законодавства Європейського Союзу, визначає суттєві характеристики, щодо яких виробник декларує показники будівельної продукції при введенні її в обіг.

На основі відповідного законодавства Європейського Союзу центральний орган виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері будівництва, також визначає порогові рівні показників будівельної продукції, пов'язаних з її суттєвими характеристиками, які підлягають декларуванню.

Розділ II

ДЕКЛАРУВАННЯ ПОКАЗНИКІВ БУДІВЕЛЬНОЇ ПРОДУКЦІЇ ТА ЗАСТОСУВАННЯ ЗНАКА ВІДПОВІДНОСТІ ТЕХНІЧНИМ РЕГЛАМЕНТАМ

Стаття 5. Складення декларації показників

1. Якщо будівельна продукція охоплюється національним стандартом для цілей застосування цього Закону або відповідає висновку про технічну придатність, який був виданий щодо неї, виробник складає декларацію показників при введенні такої продукції в обіг.

2. Якщо будівельна продукція охоплюється національним стандартом для цілей застосування цього Закону або відповідає висновку про технічну придатність, який було видано щодо неї, інформація у будь-якій формі про

показники такої будівельної продукції, пов'язані з її суттєвими характеристиками, визначеними у застосовній регламентній технічній специфікації, може надаватися лише за умови її включення і зазначення у декларації показників, окрім випадків, коли відповідно до частини четвертої цієї статті декларація показників не була складена.

3. Виробник шляхом складання декларації показників бере на себе відповідальність за відповідність будівельної продукції таким задекларованим показникам. За відсутності об'єктивних ознак, що свідчать про протилежне, декларація показників, складена виробником, вважається точною і достовірною.

4. Як виняток з положень частини першої цієї статті та за відсутності актів законодавства або будівельних норм, які вимагають декларування суттєвих характеристик, виробник може утриматися від складання декларації показників при введенні в обіг будівельної продукції, охопленої національним стандартом для цілей застосування цього Закону, у випадку, якщо:

будівельна продукція виготовляється індивідуально або за спеціальним замовленням в процесі несерійного виробництва та вбудовується в одну конкретно визначену споруду відповідальним за безпечне вбудовування цієї продукції в споруду, згідно з застосовними правилами та під відповідальністю осіб, відповідальних за безпечне виконання будівельних робіт згідно з законодавством;

будівельна продукція виготовляється на будівельному майданчику для вбудовування її у відповідну споруду згідно з застосовними правилами та під відповідальністю осіб, відповідальних за безпечне виконання будівельних робіт згідно з законодавством;

будівельна продукція виготовляється традиційним способом або способом, що забезпечує збереження об'єктів культурної спадщини, в ході непромислового процесу, щоб належним чином забезпечити відновлення споруд, які офіційно охороняються як частина визначеного навколишнього середовища або через їх архітектурну значимість чи історичну цінність, згідно з законодавством.

Стаття 6. Зміст декларації показників

1. Декларація показників повинна відображати показники будівельної продукції, пов'язані з її суттєвими характеристиками, згідно з відповідними регламентними технічними специфікаціями.

2. Декларація показників повинна містити, зокрема, таку інформацію:

ідентифікаційні дані типу продукції, щодо якої складається декларація показників;

застосовану систему або системи оцінки та перевірки стабільності показників будівельної продукції;

позначення і дату прийняття національного стандарту для цілей застосування цього Закону або видачі висновка про технічну придатність, що використовувалися для оцінювання кожної суттєвої характеристики;

у застосовних випадках позначення спеціальної технічної документації, що використовувалася, і вимоги, яким, за твердженням виробника, відповідає будівельна продукція.

3. Декларація показників повинна також містити:

одне або декілька передбачених використань будівельної продукції відповідно до застосовної регламентної технічної специфікації;

перелік суттєвих характеристик, які визначено у регламентній технічній специфікації для одного або декількох передбачених використань;

показники принаймні однієї із суттєвих характеристик будівельної продукції, що мають значимість для одного або декількох передбачених використань;

у застосовних випадках показники будівельної продукції, виражені рівнями або класами або в описовій формі, які, в разі необхідності, ґрунтуються на обчисленні стосовно його суттєвих характеристик, визначених відповідно до частини третьої статті 4 цього Закону;

показники тих суттєвих характеристик будівельної продукції, які стосуються одного або декількох передбачених використань;

літери «NPD», які позначають вираз «показники не визначені», - для суттєвих характеристик, включених до переліку, зазначеного в абзаці третьому цієї частини, щодо яких показники не декларуються;

показники будівельної продукції за рівнями чи класами або в описовій формі, пов'язані з усіма суттєвими характеристиками, що містяться у відповідному висновку про технічну придатність, якщо такий висновок вже був виданий щодо цієї будівельної продукції.

4. Декларація показників складається за формою та інструкціями, які затверджуються Кабінетом Міністрів України.

5. У відповідних випадках разом із декларацією показників надається інформація про хімічні речовини та суміші, наявні у будівельній продукції. Правила, обсяги та випадки надання такої інформації встановлюються Кабінетом Міністрів України.

Стаття 7. Надання декларації показників

1. Щодо кожної будівельної продукції, що надається на ринку, надається копія декларації показників у паперовій або електронній формі.

Якщо одному користувачу надається партія тієї самої будівельної продукції, вона може супроводжуватися однією копією декларації показників, наданою у паперовій або електронній формі.

2. На запит замовника йому надається паперова копія декларації показників будівельної продукції.

3. Як виняток з положень частин першої та другої цієї статті, допускається розміщення у вільному доступі копії декларації показників на вебсайтах згідно з вимогами, встановленими Кабінетом Міністрів України на основі відповідного законодавства Європейського Союзу. Такі вимоги повинні забезпечувати доступ до декларації показників принаймні протягом строку, зазначеного в частині другій статті 11 цього Закону.

4. Декларація показників повинна бути складена державною мовою, а в разі якщо вона була складена іншою мовою — перекладена на державну мову.

Стаття 8. Загальні принципи маркування знаком відповідності технічним регламентам та його застосування і використання

1. Знак відповідності технічним регламентам застосовується згідно з загальними принципами маркування зазначеним знаком, установленими Законом України «Про технічні регламенти та оцінку відповідності».

2. Знак відповідності технічним регламентам наноситься на ту будівельну продукцію, щодо якої виробником складено декларацію показників відповідно до вимог частин першої - третьої статі 5 та статті 6 цього Закону.

Якщо виробник не склав декларацію показників відповідно до вимог частин першої-третьої статті 5 та статті 6 цього Закону, знак відповідності технічним регламентам не наноситься.

Виробник шляхом нанесення знака відповідності технічним регламентам ним самим або його уповноваженим представником вказує на те, що він бере на себе відповідальність за відповідність будівельної продукції задекларованим показникам, а також за її відповідність всім застосовним вимогам, визначеним у цьому Законі та інших відповідних технічних регламентах, якими передбачене нанесення знака відповідності технічним регламентам.

Правила нанесення знака відповідності технічним регламентам, передбачені в інших технічних регламентах, застосовуються без обмеження застосування вимог цієї частини.

3. Для будь-якої будівельної продукції, яка охоплена національним стандартом для цілей застосування цього Закону або щодо якої виданий висновок про технічну придатність, знак відповідності технічним регламентам повинен бути єдиним маркуванням, що засвідчує відповідність будівельної продукції задекларованим показникам, пов'язаним з суттєвими характеристиками, охопленими таким національним стандартом для цілей застосування цього Закону або висновком про технічну придатність.

Забороняється запроваджувати будь-які вимоги щодо маркування, що засвідчує відповідність будівельної продукції задекларованим показникам, пов'язаним з суттєвими характеристиками, охопленими національним стандартом для цілей застосування цього Закону, іншого ніж знак відповідності технічним регламентам.

4. Надання на ринку або використання на території України будівельної продукції, на яку нанесено знак відповідності технічним регламентам, не може бути заборонено або обмежено, якщо задекларовані показники цієї продукції відповідають вимогам щодо їх використання в Україні.

5. Юридичні особи публічного права та юридичні особи приватного права, у статутному капіталі яких більше 50 відсотків акцій (часток, паїв) належить державі або територіальним громадам, або які займають монопольне (домінуюче) становище на ринку чи уповноважені на виконання окремих функцій держави або місцевого самоврядування, фізичні особи, які провадять незалежну професійну діяльність у сфері будівництва та архітектури, не можуть перешкоджати використанню будівельної продукції, на яку нанесено знак відповідності технічним регламентам, шляхом установлення правил чи умов, якщо задекларовані показники такої будівельної продукції відповідають вимогам щодо її використання в Україні.

Стаття 9. Правила та умови нанесення знака відповідності технічним регламентам

1. Знак відповідності технічним регламентам наноситься на будівельну продукцію або на етикетку, що кріпиться до неї, таким чином, щоб він був видимим, розбірливим та незмивним. У разі якщо це є неможливим або невиправданим через характер продукції, знак відповідності технічним регламентам наноситься на упаковку або на супровідні документи.

2. Знак відповідності технічним регламентам супроводжується:

двома останніми цифрами року, в якому його було вперше нанесено;

найменуванням та місцезнаходженням виробника або ідентифікаційним знаком, який дає можливість легко та недвозначно встановити найменування та місцезнаходження виробника;

унікальним ідентифікаційним кодом типу продукції;

номером декларації показників;

рівнем або класом показників, що декларуються;

позначенням застосованої регламентної технічної специфікації;

ідентифікаційним номером призначеного органу у разі його залучення;

інформацією про передбачене використання, яке визначене у застосованій регламентній технічній специфікації.

3. Знак відповідності технічним регламентам наноситься перед введенням будівельної продукції в обіг. Знак відповідності технічним регламентам може супроводжуватися піктограмою або будь-яким іншим знаком, що помітно вказує на особливий ризик або особливості використання.

Стаття 10. Контактний пункт щодо будівельної продукції

1. Функції контактної пункту щодо будівельної продукції виконує центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері будівництва.

2. Контактний пункт щодо будівельної продукції на запит надає інформацію щодо:

правил, які застосовуються до типу продукції, регулювання її надання на ринку та використання відповідно до законодавства;

контактних даних про органи державної влади, щодо здійснюють регулювання, державний ринковий нагляд та державний нагляд (контроль) у сфері господарської діяльності за дотриманням правил, зазначених в абзаці другому цієї частини;

загально доступні засоби правового захисту на випадок виникнення спорів між органами, зазначеними в абзаці третьому цієї частини, та суб'єктами господарювання.

Контактний пункт щодо будівельної продукції надає відповідь на запит не пізніше 15 робочих днів після його отримання.

3. При виконанні завдань, визначених у частині другій цієї статті, контактний пункт щодо будівельної продукції надає на прозорих та легко

зрозумілих умовах інформацію стосовно положень, спрямованих на виконання основних вимог до споруд, застосовних до передбаченого використання кожної будівельної продукції, зазначеного в абзаці шостому частини третьої статті 6 цього Закону.

РОЗДІЛ III

ОБОВ'ЯЗКИ СУБ'ЄКТІВ ГОСПОДАРЮВАННЯ

Стаття 11. Обов'язки виробників

1. Виробники, складають декларацію показників будівельної продукції відповідно до частин першої - третьої статті 5 та статті 6 цього Закону та наносять знак відповідності технічним регламентам відповідно до статей 8 і 9 цього Закону, крім випадків встановлених частиною четвертою статті 5.

В якості основи для декларування показників виробники складають технічну документацію, що описує всі відповідні елементи, пов'язані із застосовною системою оцінки та перевірки стабільності показників будівельної продукції.

2. Виробники повинні зберігати технічну документацію та декларацію показників будівельної продукції протягом десяти років після введення її в обіг.

На основі відповідного законодавства Європейського Союзу для певних груп будівельної продукції цей строк може бути змінений центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері будівництва, на основі очікуваного строку служби або значимості будівельної продукції в спорудах.

3. Виробники повинні забезпечити наявність процедур, які гарантують, що задекларовані показники будівельної продукції підтримуються під час серійного виробництва. При цьому мають належним чином враховуватися зміни в типі продукції або застосовних регламентних технічних специфікаціях.

У разі необхідності забезпечення точності, надійності та стабільності задекларованих показників будівельної продукції виробники повинні проводити випробування зразків будівельної продукції, що введена в обіг або надається на ринку, вивчати та, за необхідності, підтримувати реєстр скарг, невідповідної продукції та її відкликать, а також інформувати розповсюджувачів про такий моніторинг.

4. Виробники забезпечують нанесення на будівельну продукцію позначення типу, партії або серійного номера чи будь-якого іншого елемента, що дозволяє ідентифікувати таку продукцію, або, якщо розмір чи характер будівельної

продукції не дозволяє це зробити, забезпечують надання такої інформації на упаковці або в документі, що супроводжує будівельну продукцію.

5. Виробники зазначають на будівельній продукції або, якщо це неможливо, на її упаковці або в документі, що її супроводжує, своє найменування, зареєстроване комерційне найменування чи зареєстровану торговельну марку та контактну поштову адресу. В адресі повинно зазначатися єдине місце, за яким можна зв'язатися з виробником.

6. При наданні будівельної продукції на ринку виробники забезпечують супроводження її інструкціями та/або інформацією про безпечність, складеними згідно з вимогами Закону України «Про забезпечення функціонування української мови як державної».

7. Виробники, які вважають або мають підстави вважати, що будівельна продукція, яку вони ввели в обіг, не відповідає декларації показників або іншим застосовним вимогам цього Закону, повинні негайно вжити коригувальних заходів, необхідних для приведення такої будівельної продукції у відповідність із такими вимогами, а у разі необхідності – щодо вилучення її з обігу або її відкликання. Якщо будівельна продукція становить ризик, виробники негайно повідомляють про це відповідному органу державного ринкового нагляду та подають йому детальні відомості, зокрема про невідповідність такої будівельної продукції вимогам цього Закону та про будь-які вжиті коригувальні заходи.

8. На обґрунтований запит органу державного ринкового нагляду виробники надають йому державною мовою всю інформацію та документацію, необхідну для демонстрування відповідності будівельної продукції декларації показників та іншим застосовним вимогам цього Закону. На вимогу зазначеного органу державного ринкового нагляду виробники повинні співпрацювати з ним стосовно будь-яких заходів, які вживаються для усунення ризиків, що становить введена ними в обіг будівельна продукція.

Стаття 12. Обов'язки уповноважених представників

1. Виробник може на підставі письмового доручення визначити уповноваженого представника.

Обов'язок щодо складення технічної документації не повинен включатися до предмета доручення, одержаного уповноваженим представником.

2. Уповноважений представник виконує завдання, визначені в дорученні. Доручення повинно давати змогу уповноваженому представнику виконувати як мінімум такі обов'язки:

зберігати декларацію показників і технічну документацію для надання їх на запити органів державного ринкового нагляду протягом строку, визначеного частиною другою статті 11 цього Закону;

на обґрунтований запит органу державного ринкового нагляду надавати йому усю інформацію та документацію, необхідні для демонстрування відповідності будівельної продукції декларації показників та іншим застосовним вимогам цього Закону;

на вимогу органу державного ринкового нагляду співпрацювати з ним стосовно будь-яких заходів, які вживаються для усунення ризиків, що становить будівельна продукція, на яку поширюється дія доручення, одержаного уповноваженим представником.

Стаття 13. Обов'язки імпортерів

1. Імпортери повинні вводити в обіг лише будівельну продукцію, яка відповідає застосовним вимогам цього Закону.

2. Перед введенням будівельної продукції в обіг імпортери повинні пересвідчитися в тому, що:

виробником здійснено оцінку та перевірку стабільності її показників;

виробником складено технічну документацію, зазначену в другому абзаці частини першої статті 11, та декларацію показників будівельної продукції відповідно до частин першої - третьої статті 5 та статті 6 цього Закону;

на будівельну продукцію нанесено знак відповідності технічним регламентам;

продукція супроводжується необхідними документами;

виробником виконані вимоги частин четвертої та п'ятої статті 11 цього Закону.

Якщо імпортер вважає або має підстави вважати, що будівельна продукція не відповідає декларації показників або іншим застосовним вимогам цього Закону, він повинен не вводити будівельну продукцію в обіг, до приведення її у відповідність із декларацією показників, що супроводжує продукцію, та з іншими застосовними вимогами цього Закону або до виправлення декларації показників. Якщо зазначена будівельна продукція становить ризик, імпортер повинен повідомити про це виробнику та органам державного ринкового нагляду.

3. Імпортери зазначають на будівельній продукції або, якщо це неможливо, на її упаковці або в документі, що супроводжує її, своє найменування,

зареєстроване комерційне найменування чи зареєстровану торгівельну марку та контактну поштову адресу.

4. При наданні будівельної продукції на ринку імпортери забезпечують супроводження її легко зрозумілими для користувачів інструкціями та інформацією про безпечність, складеними згідно з вимогами Закону України «Про забезпечення функціонування української мови як державної».

5. Імпортери повинні забезпечити, щоб умови зберігання чи транспортування будівельної продукції, доки вона перебуває під їх відповідальністю, не ставили під загрозу її відповідність декларації показників та іншим застосовним вимогам цього Закону.

6. У разі коли буде визнано доцільним з точки зору забезпечення точності, надійності та стабільності задекларованих показників будівельної продукції імпортери, проводять випробування зразків будівельної продукції, яка вводиться в обіг або надається на ринку, розглядають скарги та за необхідності ведуть облік таких скарг, невідповідної продукції та її відкликать, а також інформують розповсюджувачів про поточні результати такого моніторингу.

7. Імпортери, які вважають або мають підстави вважати, що будівельна продукція, яку вони ввели в обіг, не відповідає декларації показників або іншим застосовним вимогам цього Закону, повинні негайно вжити коригувальних заходів, необхідних для приведення такої будівельної продукції у відповідність із зазначеними вимогами, вилучення її з обігу та/або її відкликання (залежно від обставин). Якщо зазначена будівельна продукція становить ризик, імпортери негайно повідомляють про це відповідному органу державного ринкового нагляду та подають йому детальні відомості, зокрема про невідповідність такої будівельної продукції декларації показників або іншим застосовним вимогам цього Закону та про будь-які вжиті коригувальні заходи.

8. Імпортери зберігають протягом строку, визначеного частиною другою статті 11 цього Закону, копію декларації показників будівельної продукції для надання її на запити органів державного ринкового нагляду та забезпечують можливість надання таким органам за їх запитом доступу до технічної документації.

9. На обґрунтований запит органу державного ринкового нагляду імпортери надають йому державною мовою всю інформацію та документацію, необхідну для демонстрування відповідності будівельної продукції декларації показників та іншим застосовним вимогам цього Закону. На вимогу зазначеного органу державного ринкового нагляду імпортери повинні співпрацювати з ним стосовно

будь-яких заходів, які вживаються для усунення ризиків, що становлять введена ними в обіг будівельна продукція.

Стаття 14. Обов'язки розповсюджувачів

1. Розповсюджувачі під час надання будівельної продукції на ринку повинні діяти відповідно до вимог цього Закону.

2. Перед наданням будівельної продукції на ринку розповсюджувачі повинні пересвідчитися в тому, що:

на будівельну продукцію нанесено знак відповідності технічним регламентам;

продукція супроводжується документами, необхідними згідно з цим Законом;

продукція супроводжується легко зрозумілими для користувачів інструкціями та інформацією про безпечність, складеними згідно з вимогами Закону України «Про забезпечення функціонування української мови як державної»;

виробником виконано вимоги частин четвертої і п'ятої статті 11, а імпортером – частини третьої статті 13 цього Закону.

Якщо розповсюджувач вважає або має підстави вважати, що будівельна продукція не відповідає декларації показників або іншим застосовним вимогам цього Закону, він повинен не надавати будівельну продукцію на ринку до приведення її у відповідність із декларацією показників, що супроводжує продукцію, та з іншими застосовним вимогами цього Закону або до виправлення декларації показників. Якщо зазначена будівельна продукція становить ризик, розповсюджувач повинен повідомити про це виробнику чи імпортеру, а також органам державного ринкового нагляду.

3. Розповсюджувачі повинні забезпечити, щоб умови зберігання чи транспортування будівельної продукції, доки вона перебуває під їх відповідальністю, не ставили під загрозу її відповідність декларації показників та іншим застосовним вимогам цього Закону.

4. Розповсюджувачі, які вважають або мають підстави вважати, що будівельна продукція, яку вони надають на ринку, не відповідає декларації показників або іншим застосовним вимогам цього Закону, повинні пересвідчитися у вжитті коригувальних заходів, необхідних для приведення такої будівельної продукції у відповідність із зазначеними вимогами, вилучення її з обігу та/або її відкликання (залежно від обставин). Якщо зазначена будівельна продукція становить ризик, розповсюджувачі негайно повідомляють про це відповідному

органу державного ринкового нагляду та подають йому детальні відомості, зокрема про невідповідність такої будівельної продукції вимогам декларації показників або іншим застосовним вимогам цього Закону та про будь-які вжиті коригувальні заходи.

5. На обґрунтований запит органу державного ринкового нагляду розповсюджувачі надають йому державною мовою всю інформацію та документацію, необхідну для демонстрування відповідності будівельної продукції декларації показників та іншим застосовним вимогам цього Закону. На вимогу зазначеного органу державного ринкового нагляду розповсюджувачі повинні співпрацювати з ним стосовно будь-яких заходів, які вживаються для усунення ризиків, що становить будівельна продукція, яка надається ними на ринку.

Стаття 15. Випадки, в яких обов'язки виробників покладаються на імпортерів та розповсюджувачів

1. У разі коли імпортер або розповсюджувач вводить будівельну продукцію в обіг під своїм найменуванням чи торговельною маркою (знаком для товарів і послуг) або модифікує вже введену в обіг будівельну продукцію у такий спосіб, що це може вплинути на її відповідність декларації показників, він вважається виробником для цілей цього Закону та повинен виконувати обов'язки виробника, встановлені у статті 11 цього Закону.

Стаття 16. Ідентифікація суб'єктів господарювання

1. Протягом строку, визначеного в частині другій статті 11 цього Закону, суб'єкти господарювання повинні надавати органам державного ринкового нагляду за їх запитом документацію, що дає змогу ідентифікувати:

будь-якого суб'єкта господарювання, який поставив їм будівельну продукцію;

будь-якого суб'єкта господарювання, якому вони поставили будівельну продукцію.

РОЗДІЛ IV.

РЕГЛАМЕНТНІ ТЕХНІЧНІ СПЕЦИФІКАЦІЇ

Стаття 17. Національні стандарти для цілей застосування цього Закону

1. Для цілей застосування цього Закону розробляються та приймаються національні стандарти, які є ідентичними відповідним гармонізованим європейським стандартам.

Для тієї будівельної продукції, яка не охоплюється або не повністю охоплюється національними стандартами, які є ідентичними відповідним гармонізованим європейським стандартам, можуть розроблятися та прийматися інші національні стандарти для цілей застосування цього Закону.

Національні стандарти для цілей застосування цього Закону розробляються та приймаються відповідно до Закону України «Про стандартизацію».

2. Національні стандарти для цілей застосування цього Закону повинні містити методи та критерії оцінки показників будівельної продукції, пов'язаних з її суттєвими характеристиками.

Якщо це передбачено відповідним гармонізованим європейським стандартом, національний стандарт для цілей застосування цього Закону повинен зазначати передбачене використання будівельної продукції, яка охоплюється таким стандартом.

Якщо це є доцільним та не погіршуватиме точність, надійність та стабільність результатів, національні стандарти для цілей застосування цього Закону повинні передбачати методи, які є менш обтяжливими, ніж проведення випробувань, з метою оцінки показників будівельної продукції, пов'язаних з її суттєвими характеристиками.

3. У національних стандартах для цілей застосування цього Закону визначається застосовний контроль виробництва на підприємстві, який повинен враховувати конкретні умови процесу виробництва відповідної будівельної продукції.

Національні стандарти для цілей застосування цього Закону повинні включати відомості технічного характеру, необхідні для застосування системи оцінки та перевірки стабільності показників.

4. Центральний орган виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері будівництва, формує та затверджує:

перелік національних стандартів для цілей застосування цього Закону, які є ідентичними відповідним гармонізованим європейським стандартам, на основі переліку назв та позначень гармонізованих європейських стандартів у рамках реалізації законодавства Європейського Союзу у сфері надання на ринку будівельної продукції, який опублікований в “Офіційному віснику Європейського Союзу”;

перелік національних стандартів для цілей застосування цього Закону для тієї будівельної продукції, яка не охоплюється або не повністю охоплюється національними стандартами, зазначеними в абзаці другого цієї частини.

Переліки національних стандартів для цілей застосування цього Закону формуються і затверджуються відповідно до Закону України «Про технічні регламенти та оцінку відповідності» з урахуванням особливостей, передбачених у частинах п'ятій та шостій цієї статті, та оприлюднюються в Єдиній державній електронній системі у сфері будівництва.

5. Для кожного національного стандарту для цілей застосування цього Закону у відповідному переліку зазначається:

назва та позначення заміненних регламентних технічних специфікацій, якщо такі були;

дата початку строку одночасної дії;

дата завершення строку одночасної дії.

6. Затвердження переліку національних стандартів для цілей застосування цього Закону, зазначеного в абзаці третьому частини четвертої цієї статті, здійснюється за умови позитивного висновку Комісії з технічного регулювання у будівництві.

7. Переліки національних стандартів для цілей застосування цього Закону оновлюються в разі потреби шляхом їх затвердження.

8. Починаючи з дати початку строку одночасної дії є можливим використання національного стандарту для цілей застосування цього Закону для декларування показників будівельної продукції, охопленої таким стандартом.

Без обмеження застосування положень щодо спрощених процедур, зазначених у частині четвертій статті 28 цього Закону, починаючи з дати завершення строку одночасної дії національний стандарт для цілей застосування цього Закону, що міститься у відповідному переліку, є єдиним способом, що застосовується для складення декларації показників для будівельної продукції, охопленої таким стандартом.

Після завершення строку одночасної дії припиняється дія всіх нормативних документів, що суперечать відповідному національному стандарту для цілей застосування цього Закону.

9. Для національних стандартів для цілей застосування цього Закону, зазначених в абзаці другому частини четвертої цієї статті, не застосовується частина четверта статті 11 Закону України «Про технічні регламенти та оцінку відповідності».

Стаття 18. Застосування європейських документів з оцінки

1. У разі якщо будівельна продукція не охоплена або не повністю охоплена національним стандартом для цілей застосування цього Закону з переліку, зазначеного в абзаці другому частини четвертої статті 17 цього Закону, а в Європейському Союзі щодо такої продукції є чинним європейський документ з оцінки, то з метою видачі висновка про технічну придатність за рішенням виробника будівельної продукції може застосовуватися такий європейський документ з оцінки.

2. Центральний орган виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері будівництва, формує, затверджує та оприлюднює перелік європейських документів з оцінки, які можуть застосовуватися з метою видачі висновка про технічну придатність.

Перелік європейських документів з оцінки оновлюється в разі потреби шляхом його затвердження.

3. Перелік європейських документів з оцінки не пізніше п'яти робочих днів з дня його затвердження розміщується центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері будівництва в Єдиній державній електронній системі у сфері будівництва.

Стаття 19. Національні документи України з оцінки

1. Національний документ України з оцінки розробляється у разі подання виробником заявки на видачу висновка про технічну придатність для будь-якої будівельної продукції, не охопленої або не повністю охопленої національними стандартами для цілей застосування цього Закону, для якого її показники, пов'язані з її суттєвими характеристиками, не можуть бути повністю оцінені відповідно до чинного національного стандарту для цілей застосування цього Закону, зокрема, через те, що:

на продукцію не поширюється дія жодного існуючого національного стандарту для цілей застосування цього Закону;

принаймні щодо однієї суттєвої характеристики такої продукції метод оцінки, передбачений у національному стандарті для цілей застосування цього Закону, не є належним;

національний стандарт для цілей застосування цього Закону не передбачає жодного методу оцінки стосовно принаймні однієї суттєвої характеристики такої продукції.

2. Національний документ України з оцінки розробляється та приймається національною організацією органів технічної оцінки. Національний документ з

оцінки приймається за умови позитивного висновку Комісії з технічного регулювання у будівництві.

3. Порядок розроблення та прийняття національних документів України з оцінки встановлюється Кабінетом Міністрів України.

4. Національні документи України з оцінки можуть бути використані як основа для розроблення національних стандартів для цілей застосування цього Закону стосовно будівельної продукції, зазначених у частині першій цієї статті.

Стаття 20. Принципи розроблення та прийняття національних документів України з оцінки

1. Процедура розроблення та прийняття національних документів України з оцінки повинна відповідати таким принципам:

забезпечення прозорості для виробника, який подав заявку на видачу висновка про технічну придатність;

встановлення належних обов'язкових граничних строків для уникнення невиправданих зволікань;

забезпечення належного врахування захисту комерційної таємниці та конфіденційності;

забезпечення належної участі центрального органу виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері будівництва та Комісії з технічного регулювання у будівництві;

забезпечення результативності витрат для виробника;

забезпечення достатньої колегіальності та координації між органами технічної оцінки, призначеними на здійснення технічної оцінки відповідної будівельної продукції.

Стаття 21. Обов'язки органу технічної оцінки, який одержав заявку на видачу висновка про технічну придатність

1. Орган технічної оцінки, який одержав заявку на видачу висновка про технічну придатність:

у разі якщо продукція повністю охоплюється національним стандартом для цілей застосування цього Закону, – повідомляє виробникові, що відповідно до вимог частини першої статті 19 цього Закону висновок про технічну придатність не може бути виданий;

у разі якщо продукція повністю охоплюється європейським або національним документом України з оцінки, – повідомляє виробникові про

можливість використання європейського документа з оцінки або про необхідність використання національного документа з оцінки як основи для видачі висновка про технічну придатність;

у разі якщо продукція не охоплюється або не повністю охоплюється жодною регламентною технічною специфікацією, – застосовує процедури, передбачені порядком розроблення та прийняття національних документів України з оцінки.

2. У випадках, передбачених абзацами третім і четвертим частини першої цієї статті, орган технічної оцінки повідомляє національній організації органів технічної оцінки та центральному органу виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері будівництва, про зміст заявки та назву, дату прийняття і номер відповідного наказу центрального органу виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері будівництва, щодо оцінки та перевірки стабільності показників, який орган технічної оцінки має намір застосувати до зазначеної продукції, або про відсутність такого наказу.

3. У разі відсутності наказу, зазначеного у частині другій цієї статті, або якщо центральний орган виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері будівництва, вважає, що відповідний наказ щодо оцінки та перевірки стабільності показників не може бути застосований, застосовуються вимоги статті 28 цього Закону.

Стаття 22. Оприлюднення переліку національних документів України з оцінки

1. Національні документи України з оцінки, прийняті національною організацією органів технічної оцінки, направляються центральному органу виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері будівництва.

Перелік та національні документи України з оцінки підлягають внесенню до Єдиної державної електронної системи у сфері будівництва у порядку, визначеному Кабінетом Міністрів України в Порядку ведення Єдиної державної електронної системи у сфері будівництва. Такі Національні документи України з оцінки набирають чинності не раніше дня їх внесення до Єдиної державної електронної системи у сфері будівництва.

2. Перелік національний документів України з оцінки оновлюється у разі потреби.

Стаття 23. Вирішення спорів між органами технічної оцінки

1. Якщо органи технічної оцінки не досягають згоди щодо національного документа України з оцінки протягом строку, встановленого процедурою розроблення та прийняття національних документів України з оцінки, національна організація органів технічної оцінки направляє це питання на розгляд Комісії з технічного регулювання у будівництві для прийняття відповідного рішення у порядку, визначеному зазначеною процедурою.

Стаття 24. Зміст національного документа України з оцінки

1. Національний документ України з оцінки повинен містити щонайменше загальний опис будівельної продукції, перелік суттєвих характеристик, що відповідають передбаченому використанню продукції, що передбачено виробником та погоджено між виробником і національною організацією органів технічної оцінки, а також методи і критерії оцінки показників цієї продукції, пов'язаних з таких суттєвими характеристиками.

2. У національному документі України з оцінки визначаються принципи застосовного контролю виробництва на підприємстві з урахуванням умов процесу виробництва відповідної будівельної продукції.

3. Якщо показники деяких суттєвих характеристик продукції можуть бути належним чином оцінені за допомогою методів та критеріїв, вже визначених в інших регламентних технічних специфікаціях, такі методи та критерії повинні бути включені в якості частин національного документа України з оцінки.

Стаття 25. Офіційні заперечення проти національних документів України з оцінки

1. Якщо будь-який центральний орган виконавчої влади вважає, що національний документ України з оцінки не повністю задовольняє вимоги, які стосуються основних вимог до споруд, визначених законом, такий центральний орган виконавчої влади звертається до центрального органу, що забезпечує формування державної політики у сфері будівництва, з пропозицією винесення цього питання на розгляд національної організації органів технічної оцінки та наводить свої аргументи. Центральний орган виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері будівництва протягом 5 робочих днів з дня одержання звернення виносить це питання на обговорення національної організації органів технічної оцінки. Національна організація органів технічної оцінки приймає відповідний висновок протягом 30 робочих днів з дня одержання звернення.

2. З урахуванням висновку національної організації органів технічної оцінки та за умови позитивного висновку Комісії з технічного регулювання у будівництві центральний орган виконавчої влади, що забезпечує формування державної

політики у сфері будівництва, вирішує оприлюднити, не оприлюднювати, оприлюднити з обмеженням, залишити у переліку, залишити у переліку з обмеженням або виключити з переліку відповідний національний документ України з оцінки в Єдиній державній електронній системі у сфері будівництва.

3. Центральний орган виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері будівництва, повідомляє національній організації органів технічної оцінки про прийняте рішення та, у разі потреби, вимагає перегляду відповідного національного документа України з оцінки.

Стаття 26. Видача висновка про технічну придатність

1. Висновок про технічну придатність видається органом технічної оцінки за заявкою виробника на основі європейського документа з оцінки або національного документа України з оцінки відповідно до вимог статті 21 цього Закону та порядку розроблення та прийняття національних документів України з оцінки, встановленого Кабінетом Міністрів України відповідно до частини третьої статті 19 цього Закону.

У разі наявності європейського або національного документа України з оцінки висновок про технічну придатність може видаватися у випадках, коли розробляється відповідний національний стандарт для цілей застосування цього Закону. Така видача можлива до початку строку одночасної дії, визначеного відповідно до частини п'ятої статті 17 цього Закону.

2. Висновок про технічну придатність включає показники, які декларуються, за рівнями або класами, або в описовій формі, тих суттєвих характеристик щодо задекларованого передбаченого використання будівельної продукції, які погоджені виробником та органом технічної оцінки, що одержав заявку на видачу висновка про технічну придатність. Він також включає відомості технічного характеру, необхідні для застосування системи оцінки та перевірки стабільності показників.

3. Форма висновка про технічну придатність встановлюється Кабінетом Міністрів України.

Стаття 27. Рівні та класи показників будівельної продукції

1. Центральний орган виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері будівництва, на основі відповідного законодавства Європейського Союзу встановлює класи показників, пов'язані з суттєвими характеристиками будівельної продукції.

2. Національний орган стандартизації використовує класи показників, встановлені відповідно до частини першої цієї статті, у національних стандартах

для цілей застосування цього Закону, зазначених в абзаці третьому частини четвертої статті 17 цього Закону. Національна організація органів технічної оцінки, якщо це доречно, використовує класи показників, встановлені відповідно до частини першої цієї статті, у національних документах України з оцінки.

Якщо класи показників, пов'язані з суттєвими характеристиками будівельної продукції, не встановлені у відповідному законодавстві Європейського Союзу, такі класи можуть встановлюватися у національних стандартах для цілей застосування цього Закону.

3. У національних стандартах для цілей застосування цього Закону можуть встановлюватися порогові рівні стосовно суттєвих характеристик та, якщо це є доцільним, щодо передбачених використань, яким повинні відповідати будівельна продукція.

4. У разі якщо класи показників встановлені у національних стандартах для цілей застосування цього Закону, національна організація органів технічної оцінки використовує ці класи у національних документах України з оцінки, якщо вони є релевантними для відповідної будівельної продукції.

У разі якщо це вважається доцільним, національна організація органів технічної оцінки за погодженням з Комісією з технічного регулювання у будівництві може встановлювати у національних документах України з оцінки класи показників та порогові рівні стосовно суттєвих характеристик будівельної продукції в межах її передбаченого використання, визначеного виробником.

5. Центральний орган виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері будівництва, на основі відповідного законодавства Європейського Союзу визначає умови, за яких будівельна продукція вважається такою, що відповідає певному рівню або класу показників, без проведення випробувань або необхідності проведення подальших випробувань. У разі якщо такі умови не визначені у відповідному законодавстві Європейського Союзу центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері будівництва, вони можуть визначатися у національних стандартах для цілей застосування цього Закону.

6. У разі встановлення систем класифікації показників відповідно до частини першої цієї статті, рівні та класи показників, яким повинні відповідати будівельна продукція стосовно їх суттєвих характеристик, встановлюються лише у відповідності до цих систем класифікації.

Стаття 28. Оцінка та перевірка стабільності показників будівельної продукції

1. Оцінка та перевірка стабільності показників будівельної продукції, пов'язаних з її суттєвими характеристиками, здійснюється відповідно до однієї із систем оцінки та перевірки стабільності показників, затверджених Кабінетом Міністрів України.

2. На основі відповідного законодавства Європейського Союзу центральний орган виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері будівництва, визначає та переглядає, з урахуванням, зокрема, впливу на життя та здоров'я людей і довкілля, яка саме система або системи застосовуються до конкретної будівельної продукції чи групи будівельної продукції або до конкретної суттєвої характеристики будівельної продукції.

3. У разі відсутності актів, зазначених у частині другій цієї статті, система або системи оцінки та перевірки стабільності показників будівельної продукції визначаються в національних документах з оцінки на підставі консультацій національної організації органів технічної оцінки з заявником та з органом технічної оцінки, до якого звернувся заявник. При цьому враховуються, зокрема, наслідки для здоров'я та безпеки людей і довкілля, а також задокументовані відомості, надані органами державного ринкового нагляду. При такому визначенні обирається найменш обтяжлива система або системи, що дозволяє виконати усі основні вимоги до споруд.

4. Система або системи оцінки та перевірки стабільності показників будівельної продукції зазначаються у регламентних технічних специфікаціях.

5. Особливості використання спрощених процедур при застосуванні систем оцінки та перевірки стабільності показників будівельної продукції, зокрема, шляхом використання застосовної та/або спеціальної технічної документації, визначаються Кабінетом Міністрів України.

РОЗДІЛ V.

ОРГАНИ ТЕХНІЧНОЇ ОЦІНКИ

Стаття 29. Призначення, моніторинг та оцінювання органів технічної оцінки

1. Органи технічної оцінки призначаються щодо однієї або декількох категорій будівельної продукції з переліку будівельної продукції, що затверджується Кабінетом Міністрів України.

Статус органу технічної оцінки надається шляхом видачі органом, що призначає, свідоцтва про призначення органу технічної оцінки (далі – свідоцтво про призначення).

2. Органом, що призначає, є центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері технічного регулювання.

3. Для одержання свідоцтва про призначення відповідні підприємства та організації (далі – заявники) подають до органу, що призначає, заяву на призначення.

Якщо призначається відокремлений підрозділ юридичної особи, заява подається підприємством чи організацією, до складу якої належить цей підрозділ.

До заяви на призначення додаються:

копія статуту (положення) відповідної юридичної особи, а також копія положення про відокремлений підрозділ, у разі якщо заявник входить до складу підприємства чи організації як відокремлений підрозділ, засвідчені заявником;

настанова з якості заявника або його відокремленого підрозділу, який буде виконувати технічну оцінку, затверджена керівником заявника;

проект переліку категорій будівельної продукції, щодо якої буде здійснюватися технічна оцінка, підписаний керівником заявника. У разі якщо заявник входить до складу підприємства чи організації як відокремлений підрозділ, проект переліку категорій будівельної продукції підписується керівником цього підприємства чи організації;

копія договору користування приміщенням (у разі якщо заявник не має власного приміщення, необхідного для виконання технічної оцінки відповідно до заявленого переліку категорій будівельної продукції), засвідчена заявником;

платіжний документ про сплату коштів за видачу свідоцтва про призначення з відміткою банку, відділення поштового зв'язку або коду проведеної операції.

4. Заявники повинні відповідати вимогам щодо компетентності призначених органів технічної оцінки, затвердженим Кабінетом Міністрів України

5. Центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері технічного регулювання, протягом 30 робочих днів після надходження заяви на призначення:

проводить експертизу поданих заявником документів та перевіряє повноту відомостей;

проводить перевірку заявника на відповідність встановленим вимогам щодо компетентності призначених органів технічної оцінки;

видає заявнику свідоцтво про призначення;

у разі відмови у видачі свідоцтва про призначення надсилає заявнику письмове повідомлення про відмову у видачі свідоцтва про призначення із зазначенням підстав для такої відмови.

Центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері технічного регулювання, залучає фахівців наукових та проектних установ, навчальних закладів, науково-технічних та інженерних товариств (спілок), громадських об'єднань суб'єктів господарювання, що здійснюють свою діяльність у сфері будівництва, які не перебували і не перебувають у службовій залежності від заявника та не є близькими особами в розумінні Закону України "Про запобігання корупції" для будь-якої особи, що належить до персоналу заявника, до проведення експертизи поданих заявником документів та перевірки його на відповідність встановленим вимогам.

Залучені фахівці наукових та проектних установ, навчальних закладів, науково-технічних та інженерних товариств (спілок), громадських об'єднань суб'єктів господарювання, що здійснюють свою діяльність у сфері будівництва, беруть участь у проведенні експертизи поданих заявником документів та перевірки його на відповідність встановленим критеріям разом з посадовими особами центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері технічного регулювання.

6. Підставами для відмови у видачі свідоцтва про призначення є:

подання заявником неповного пакета документів, необхідних для призначення;

виявлення в документах, поданих заявником, недостовірних відомостей (крім технічних помилок);

виявлення в документах, поданих заявником, відомостей про виконання ним без призначення технічної оцінки категорій будівельної продукції (крім робіт, за виконання яких без призначення заявнику раніше було відмовлено у видачі свідоцтва про призначення з підстави, передбаченої цим абзацом, або раніше видане йому свідоцтво про призначення було анульоване з підстави, передбаченої абзацом восьмим частини одинадцятої цієї статті);

відмова заявника у допуску посадових осіб центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері технічного регулювання, та/або залучених фахівців наукових та проектних установ, навчальних закладів, науково-технічних та інженерних товариств (спілок), громадських об'єднань суб'єктів господарювання, що здійснюють свою діяльність у сфері будівництва, до проведення його перевірки на відповідність встановленим вимогам з підстав, не передбачених законом, або вчинення заявником інших дій, що перешкоджають

законному проведенню його перевірки на відповідність встановленим вимогам, про що посадовими особами, які проводять відповідну перевірку, складається акт; невідповідність заявника встановленим вимогам.

У разі усунення заявником у місячний строк з дня, коли заявник дізнався або мав дізнатися про відмову у видачі свідоцтва про призначення, причин, що стали підставою для такої відмови, не допускається відмова з причин, раніше не зазначених у письмовому повідомленні заявнику (крім неусунення чи усунення не в повному обсязі заявником причин, що стали підставою для попередньої відмови). У разі порушення встановленого строку для усунення причин, що стали підставою для відмови у видачі свідоцтва про призначення, видача свідоцтва про призначення здійснюється у порядку та строки, встановлені частинами третьою – п'ятою цієї статті.

У разі відмови у видачі свідоцтва про призначення з підстав, передбачених абзацами третім і четвертим цієї частини, або анулювання раніше виданого заявнику свідоцтва про призначення з підстави, передбаченої абзацом восьмим частини одинадцятої цієї статті, заява на призначення може бути повторно подана зазначеним заявником не раніше ніж через рік з дня надсилання йому письмового повідомлення про відмову у видачі свідоцтва про призначення або набрання законної сили судовим рішенням про анулювання раніше виданого йому свідоцтва про призначення.

7. У свідоцтві про призначення зазначаються категорії будівельної продукції, технічну оцінку яких мають право проводити призначені органи технічної оцінки.

Свідоцтво про призначення видається на необмежений строк.

8. Органи технічної оцінки включаються до реєстру призначених органів та визнаних незалежних організацій, який ведеться відповідно до Закону України «Про технічні регламенти та оцінку відповідності».

Органам технічної оцінки не присвоюється ідентифікаційний номер призначеного органу. Сферу призначення органу технічної оцінки становлять категорії будівельної продукції, на технічну оцінку яких їх було призначено.

9. Розширення сфери призначення органу технічної оцінки здійснюється у порядку, передбаченому частинами третьою-сьомою цієї статті.

10. Центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері технічного регулювання, здійснює моніторинг та оцінювання відповідності органів технічної оцінки вимогам цього Закону та встановленим вимогам.

Моніторинг органів технічної оцінки здійснюється шляхом проведення планових та позапланових перевірок відповідно до Закону України “Про основні засади державного нагляду (контролю) у сфері господарської діяльності”.

На основі відповідного документа Європейського Союзу центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері технічного регулювання, затверджує настанови із здійснення оцінювання органів технічної оцінки.

11. Орган, що призначає, приймає наказ про анулювання свідоцтва про призначення у разі, якщо:

орган технічної оцінки звернувся з відповідною заявою;

орган технічної оцінки припинено шляхом злиття, приєднання, поділу, перетворення або ліквідації.

Орган, що призначає, видає органу технічної оцінки наказ про анулювання свідоцтва про призначення не пізніше 30 робочих днів з дня одержання заяви органу технічної оцінки.

Орган, що призначає, звертається до суду з позовом про застосування заходу реагування у виді анулювання свідоцтва про призначення за наявності хоча б однієї з таких підстав:

за результатами планової або позапланової перевірки та оцінювання органу технічної оцінки встановлено факт або підтверджено раніше одержану інформацію про те, що орган технічної оцінки вже не відповідає встановленим вимогам щодо компетентності органів технічної оцінки або не виконує своїх обов’язків та відсутня можливість усунення органом технічної оцінки виявленої невідповідності чи забезпечення виконання ним своїх обов’язків;

орган технічної оцінки відмовив в допуску посадових осіб центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері технічного регулювання, до проведення його планової або позапланової перевірки з підстав, не передбачених законом, або вчинив інші дії, що перешкоджають законному проведенню його планової або позапланової перевірки, про що посадовими особами, які проводять відповідну перевірку, складається акт;

орган технічної оцінки не виконує правил і рішень національної організації органів технічної оцінки;

встановлено факт виконання органом технічної оцінки поза сферою його призначення, про що посадовою особою центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері технічного регулювання, складається відповідний акт.

У разі звернення органу, що призначає, до адміністративного суду з позовом про застосування заходу реагування у виді анулювання свідоцтва про призначення, таке свідоцтво вважається анульованим з дати набрання законної сили відповідним судовим рішенням.

12. Спори з питань призначення органів технічної оцінки вирішуються в судовому порядку.

13. Порядок видачі або відмови у видачі свідоцтва про призначення, його анулювання затверджується Кабінетом Міністрів України.

Стаття 30. Плата за видачу свідоцтва про призначення

1. За видачу свідоцтва про призначення справляється плата у такому розмірі:

11,5 прожиткового мінімуму для працездатних осіб – у разі зазначення в проекті переліку категорій будівельної продукції до п'яти категорій включно;

1,2 прожиткового мінімуму для працездатних осіб – за кожен додаткову категорію, зазначену в проекті переліку категорій будівельної продукції.

Плата за видачу свідоцтва про призначення справляється у відповідному розмірі від прожиткового мінімуму для працездатних осіб, що діє на день подання заяви на призначення.

2. Плата за видачу свідоцтва про призначення включає вартість бланка відповідного свідоцтва у розмірі 0,3 прожиткового мінімуму для працездатних осіб.

У разі відмови у видачі свідоцтва про призначення центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері технічного регулювання, повертає заявнику кошти, одержані за бланк свідоцтва про призначення.

3. Анулювання свідоцтва про призначення є безоплатним.

Стаття 31. Загальні вимоги до органів технічної оцінки

1. Органи технічної оцінки здійснюють оцінку та видають висновки про технічну придатність стосовно категорій будівельної продукції, щодо якої їх було призначено.

Органи технічної оцінки є юридичними особами – резидентами України незалежно від форми власності.

Органи технічної оцінки повинні відповідати вимогам щодо їх компетентності, затвердженим Кабінетом Міністрів України, в межах сфери їх призначення.

2. Орган технічної оцінки зобов'язаний бути членом національної організації органів технічної оцінки та виконувати всі її правила та рішення. Орган технічної оцінки вважається членом національної організації органів технічної оцінки з дня видачі свідоцтва про його призначення. Невиконання правил і рішень національної організації органів технічної оцінки є підставою для анулювання свідоцтва про призначення органу технічної оцінки.

3. З анулюванням свідоцтва про призначення органу технічної оцінки припиняється членство відповідного органу технічної оцінки в національній організації органів технічної оцінки.

4. Органи технічної оцінки повинні оприлюднити свою організаційну структуру із зазначенням прізвищ посадових осіб, що уповноважені приймати рішення всередині органу.

Стаття 32. Координація діяльності органів технічної оцінки та національна організація органів технічної оцінки

1. Органи технічної оцінки є членами національної організації органів технічної оцінки.

2. Національна організація органів технічної оцінки є об'єднанням підприємств, що здійснює некомерційну господарську діяльність.

3. Національна організація органів технічної оцінки утворюється центральним органом виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері технічного регулювання, який затверджує її статут.

4. Національна організація органів технічної оцінки виконує такі завдання:

організовує координацію діяльності органів технічної оцінки та, у разі необхідності, забезпечує співпрацю та консультації з іншими заінтересованими сторонами;

забезпечує обмін інформацією про кращі практики між органами технічної оцінки з метою сприяння їх більшій ефективності та підвищенню рівня послуг, що надаються виробникам;

координує застосування процедур, передбачених порядком розроблення та прийняття національних документів України з оцінки, встановленим відповідно до частини третьої статті 19, та надає необхідну для цього підтримку;

розробляє та приймає національні документи України з оцінки;

інформує центральний орган виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері будівництва, щодо будь-яких питань, пов'язаних з підготовкою національних документів України з оцінки, а також про будь-які аспекти застосування процедур розроблення та прийняття національних документів України з оцінки;

надає органу, що призначає, інформацію про орган технічної оцінки, який не виконує своїх обов'язків відповідно до цього Закону, а також своїх завдань відповідно до порядку розроблення та прийняття національних документів України з оцінки, встановленого відповідно до частини третьої статті 19 цього Закону;

за домовленістю з європейською організацією органів технічної оцінки забезпечує вільний доступ в електронному форматі до текстів європейських документів з оцінки та посилань на висновки про технічну придатність, видані органами технічної оцінки, що є членами зазначеної організації;

співпрацює з національним органом стандартизації України з питань розроблення національних стандартів щодо будівельної продукції.

5. Організаційне забезпечення діяльності національної організації органів технічної оцінки здійснюється виконавчим секретаріатом.

Стаття 33. Керівник національної організації органів технічної оцінки

1. Національну організацію органів технічної оцінки очолює керівник, який призначається на посаду та звільняється з посади керівником центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері технічного регулювання.

2. Керівник національної організації органів технічної оцінки призначається на посаду та звільняється з посади за поданням керівної ради.

3. Керівником національної організації органів технічної оцінки не може бути особа, яка є працівником органу технічної оцінки або входить до складу вищого, виконавчого, контрольного органу чи наглядової ради органу технічної оцінки, або є прямим власником акцій (часток, паїв) або є кінцевим бенефіціаром органу технічної оцінки, або має судимість за вчинення злочину.

4. Керівник національної організації органів технічної оцінки є членом керівної ради та не може бути обраний її головою (заступником голови) або головувати на її засіданнях.

Стаття 34. Керівна рада національної організації органів технічної оцінки

1. Керівна рада є дорадчо-наглядовим органом національної організації органів технічної оцінки та формується на паритетних засадах з представників таких заінтересованих сторін:

центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері технічного регулювання, центральний орган виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері будівництва, інші центральні органи виконавчої влади та державні органи;

призначені органи технічної оцінки;

секретаріат Комісії з технічного регулювання у будівництві, наукові та проектні установи, навчальні заклади, науково-технічні та інженерні товариства (спілки), що здійснюють свою діяльність у сфері будівництва;

громадські об'єднання суб'єктів господарювання (у тому числі суб'єктів малого і середнього підприємництва), що здійснюють свою діяльність у сфері будівництва та виробництва будівельної продукції.

2. Члени керівної ради, крім представників центральних органів виконавчої влади та державних органів, обираються шляхом голосування на загальних зборах представників кожної із заінтересованих сторін.

3. Строк повноважень керівної ради становить два роки.

4. Члени керівної ради виконують свої обов'язки на громадських засадах.

5. Голова керівної ради та його заступники обираються керівною радою.

6. До повноважень керівної ради належить:

підготовка пропозицій щодо:

здійснення контролю за дотриманням органами технічної оцінки та національною організацією органів технічної оцінки процедур розроблення та прийняття національних документів України з оцінки;

процедур розроблення та прийняття національних документів України з оцінки;

співробітництва з національним органом стандартизації України з питань розроблення національних стандартів щодо будівельної продукції;

схвалення проекту щорічного звіту про діяльність національної організації органів технічної оцінки;

схвалення проекту щорічного фінансового звіту про діяльність національної організації органів технічної оцінки;

здійснення нагляду за виконанням національною організацією органів технічної оцінки її завдань та її організаційно-фінансовою діяльністю;

забезпечення прозорості, ефективності та результативності діяльності національної організації органів технічної оцінки.

7. Організаційне забезпечення діяльності керівної ради здійснюється виконавчим секретаріатом національної організації органів технічної оцінки.

8. Положення про керівну раду та її склад затверджуються центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері технічного регулювання.

Стаття 35. Фінансування національної організації органів технічної оцінки, розроблення національних документів України з оцінки, видачі висновка про технічну придатність

1. Розроблення національних документів України з оцінки, видача висновків про технічну придатність здійснюється за рахунок заявника – виробника будівельної продукції.

2. Вартість робіт з розроблення національних документів України з оцінки, видачі висновка про технічну придатність визначається згідно з правилами, які встановлюються Кабінетом Міністрів України.

3. Правила розподілу коштів, отриманих від замовника, між відповідним органом технічної оцінки та національною організацією органів технічної оцінки на виконання їх завдань і функцій, передбачених цим Законом, встановлюються центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері технічного регулювання.

4. Національна організація органів технічної оцінки може мати інші, не заборонені законом, джерела фінансування її діяльності.

РОЗДІЛ VI

ПРИЗНАЧЕНІ ОРГАНИ

Стаття 36. Призначення органів для виконання ними як третіми особами завдань у процесі оцінки та перевірки стабільності показників будівельної продукції

1. Органи оцінки відповідності, що виконують як треті особи завдання у процесі оцінки та перевірки стабільності показників будівельної продукції, повинні бути призначені на виконання цих завдань (далі – призначені органи).

2. Призначення органів для виконання ними як третіми особами завдань у процесі оцінки та перевірки стабільності показників будівельної продукції

здійснюється відповідно до процедури призначення органів з оцінки відповідності, установленої Законом України «Про технічні регламенти та оцінку відповідності», з урахуванням особливостей, визначених цим Законом.

3. Призначені органи повинні відповідати:

загальним вимогам до призначених органів, установленим статтею 32 Закону України «Про технічні регламенти та оцінку відповідності»;

спеціальним вимогам до призначених органів, що виконують як треті особи завдання у процесі оцінювання та перевірки стабільності показників будівельної продукції, які затверджуються Кабінетом Міністрів України.

4. У наказі та свідоцтві про призначення зазначаються дані, що вимагаються Законом України «Про технічні регламенти та оцінку відповідності», з такими особливостями та доповненнями:

замість процедур оцінки відповідності зазначаються системи оцінки та перевірки стабільності показників будівельної продукції;

зазначаються функції, які виконуються призначеним органом;

зазначаються посилання на відповідні регламентні технічні специфікації та, для цілей системи оцінки та перевірки стабільності показників будівельної продукції, суттєві характеристики, щодо яких призначений орган є компетентним. Кабінет Міністрів України визначає випадки суттєвих характеристик, коли посилання на відповідні регламентні технічні специфікації не є обов'язковим.

5. Призначені органи, що мають у сфері призначення регламентні технічні специфікації у вигляді національних стандартів для цілей застосування цього Закону, зазначених в абзаці другому частини четвертої статті 17 цього Закону, та європейських документів з оцінки та регламентні технічні специфікації у вигляді національних стандартів для цілей застосування цього Закону, зазначених в абзаці третьому частини четвертої статті 17 цього Закону, та національних документів України з оцінки зазначаються у реєстрі призначених органів окремими переліками.

Стаття 37. Презумпція відповідності призначеного органу

1. Доведення призначеним органом своєї відповідності критеріям, установленим відповідними національними стандартами, перелік яких затверджений центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері технічного регулювання, або частинами цих стандартів, надає такому призначеному органу презумпцію відповідності спеціальним вимогам до призначених органів у тій мірі, в якій національні стандарти, що застосовуються, охоплюють зазначені вимоги.

2. Перелік національних стандартів, визначений частиною першою цієї статті, формується, затверджується відповідно до Закону України «Про технічні регламенти та оцінку відповідності» та оприлюднюється в Єдиній державній електронній системі у сфері будівництва.

3. Відповідність призначеного органу критеріям, установленим стандартами з переліку національних стандартів, визначеного частиною першою цієї статті, може бути доведена виключно шляхом акредитації такого органу національним органом України з акредитації.

Стаття 38. Залучення призначеними органами субпідрядників та дочірніх підприємств

1. У разі якщо призначений орган залучає до виконання конкретних робіт, пов'язаних з виконанням як третьою стороною завдань у процесі оцінки та перевірки стабільності показників будівельної продукції, субпідрядника або своє дочірнє підприємство, він повинен забезпечити відповідність зазначеного субпідрядника чи дочірнього підприємства спеціальним вимогам до призначених органів та повідомити про його залучення органу, що призначає.

2. Призначені органи несуть повну відповідальність за роботи, що виконуються субпідрядниками або дочірніми підприємствами, незалежно від того, є вони резидентами чи нерезидентами України.

3. Субпідрядник або дочірнє підприємство можуть бути залучені до виконання робіт лише за згодою замовника.

4. Призначені органи повинні зберігати для надання на запити органу, що призначає, відповідні документи стосовно оцінювання кваліфікації залучених субпідрядників чи дочірніх підприємств і робіт, що виконуються ними згідно з системами оцінки та перевірки стабільності показників будівельної продукції.

Стаття 39. Використання матеріально-технічної бази поза межами випробувальної лабораторії призначеного органу

1. На вимогу виробника та якщо це обґрунтовано технічними, економічними або логістичними причинами, призначені органи можуть прийняти рішення про проведення ними або під їх наглядом випробувань, передбачених системами оцінки та перевірки стабільності показників будівельної продукції, на місці виробництва з використанням випробувального обладнання внутрішньої лабораторії виробника, або, за попередньої згоди виробника, у зовнішній лабораторії з використанням випробувального обладнання цієї лабораторії. Системи оцінки та перевірки стабільності показників будівельної продукції, для яких дозволяється використання матеріально-технічної бази поза межами

випробувальної лабораторії призначеного органу, визначаються Кабінетом Міністрів України.

Про компетентність призначених органів, які проводять такі випробування, здійснювати діяльність поза межами власної акредитованої випробувальної лабораторії окремо зазначається у наказі та свідоцтві про їх призначення.

2. Перед проведенням зазначених випробувань призначений орган повинен перевірити, чи задовольняються вимоги методики випробувань, а також оцінити:

чи має випробувальне обладнання належну калібрувальну систему та чи забезпечена простежуваність вимірювань;

чи забезпечена якість результатів випробувань.

Стаття 40. Обов'язки призначених органів стосовно їх діяльності

1. Призначені органи повинні виконувати як треті особи завдання згідно з системами оцінки та перевірки стабільності показників будівельної продукції, визначеними Кабінетом Міністрів України.

2. Оцінки та перевірки стабільності показників будівельної продукції повинні проводитися прозоро по відношенню до виробника та у пропорційний спосіб, без покладання зайвого навантаження на суб'єктів господарювання. Призначені органи повинні здійснювати свою діяльність з належним урахуванням величини суб'єкта господарювання, галузі, в якій він діє, його структури, ступеня складності технології виробництва відповідної продукції та масового чи серійного характеру виробничого процесу.

Водночас при цьому призначені органи повинні дотримуватися ступеня вимогливості, що вимагається для продукції згідно з цим Законом та тією роллю, що продукція відіграє для виконання всіх основних вимог до споруд.

3. У разі якщо під час проведення первинного інспектування виробництва та контролю виробництва на підприємстві призначений орган виявить, що виробник не забезпечив стабільність показників продукції, що виготовляється, зазначений орган повинен вимагати від виробника вжиття відповідних коригувальних заходів та не видавати сертифікат.

4. У разі якщо під час проведення моніторингу з метою перевірки стабільності показників виготовленої продукції призначений орган виявить, що будівельна продукція вже не має тих самих показників, що характеризують тип продукції, зазначений орган повинен вимагати від виробника вжиття відповідних коригувальних заходів і в разі необхідності призупинити або скасувати дію сертифікату.

5. У разі якщо коригувальних заходів не було вжито або вони не дали необхідних результатів, призначений орган залежно від обставин повинен установити обмеження щодо будь-яких сертифікатів, призупинити або скасувати їх.

Стаття 41. Обов'язки призначених органів стосовно надання інформації

1. Призначені органи повинні інформувати орган, що призначає, про:

будь-які відмови у видачі сертифікатів у межах сфери їх призначення, установлення обмежень щодо них, їх призупинення або скасування;

будь-які обставини, що впливають на сферу та умови призначення цих органів;

будь-які запити щодо надання інформації стосовно здійсненої діяльності з оцінки та/або перевірки стабільності показників будівельної продукції, одержані ними від органів державного ринкового нагляду.

На запит органу, що призначає, призначені органи також повинні інформувати його про діяльність з виконання як третіми особами завдань згідно з системами оцінки та перевірки стабільності показників будівельної продукції, здійснену в межах сфери їх призначення, та будь-яку іншу здійснену діяльність, включаючи транскордонну діяльність та роботи за договорами субпідряду.

2. Призначені органи повинні надавати іншим органам, які призначені згідно з цим Законом та виконують як треті особи подібні завдання згідно з системами оцінки та перевірки стабільності показників будівельної продукції та щодо будівельної продукції, охопленої тією самою регламентною технічною специфікацією, відповідну інформацію з питань, які стосуються негативних результатів, а на запит - також позитивних результатів таких оцінок та/або перевірок.

3. Інформація, зазначена в частинах першій та другій цієї статті, надається призначеними органами не пізніше п'яти робочих днів з дня прийняття ними відповідних рішень, виникнення обставин або одержання запитів.

Стаття 42. Координація призначених органів

1. Відповідна координація та співпраця між призначеними органами забезпечується у формі секторальної групи призначених органів.

2. Призначені органи беруть участь у роботі секторальної групи призначених органів безпосередньо або через визначених представників, чи

забезпечують поінформованість своїх представників про діяльність зазначеної секторальної групи.

3. Орган, що призначає, утворює та ліквідує секторальну групу призначених органів.

4. Секторальна група призначених органів має право розробляти та ухвалювати документи, спрямовані на забезпечення узгодженості в технічному застосуванні призначеними органами систем оцінки та перевірки стабільності показників будівельної продукції. Призначені органи повинні застосовувати такі документи як загальні настанови.

РОЗДІЛ VII.

ДЕРЖАВНИЙ РИНКОВИЙ НАГЛЯД І ДЕРЖАВНИЙ КОНТРОЛЬ БУДІВЕЛЬНОЇ ПРОДУКЦІЇ

Стаття 43. Здійснення державного ринкового нагляду і державного контролю будівельної продукції

1. Державний ринковий нагляд і державний контроль будівельної продукції здійснюються відповідно до Закону України "Про державний ринковий нагляд і контроль нехарчової продукції" з урахуванням особливостей, передбачених цим Законом.

Стаття 44. Особливості вжиття обмежувальних (коригувальних) заходів щодо будівельної продукції, які становлять ризик

1. У разі коли орган державного ринкового нагляду вживає обмежувальних (коригувальних) заходів щодо будівельної продукції, яка становить серйозний ризик, або коли він має достатні підстави вважати, що будівельна продукція, яка охоплена національним стандартом для цілей застосування цього Закону або щодо якого виданий висновок про технічну придатність, не досягає задекларованих показників та становить ризик для виконання основних вимог до споруд, передбачених цим Законом, орган державного ринкового нагляду здійснює оцінювання стосовно зазначеної будівельної продукції, яке охоплює відповідні вимоги, установлені цим Законом. Відповідні суб'єкти господарювання зобов'язані в міру необхідності співпрацювати з органом ринкового нагляду під час здійсненні цього оцінювання.

Якщо під час оцінювання органом державного ринкового нагляду встановлено, що будівельна продукція не відповідає вимогам цього Закону, орган державного ринкового нагляду відповідно до методики вжиття обмежувальних (коригувальних) заходів, затвердженої Кабінетом Міністрів України згідно з Законом України «Про державний ринковий нагляд і контроль нехарчової

продукції», невідкладно вимагає від відповідного суб'єкта господарювання вжити всіх належних коригувальних заходів щодо приведення такої продукції у відповідність із вимогами цього Закону, зокрема із задекларованими показниками, вилучити її з обігу та/або відкликати його впродовж розумного строку, співмірного з характером ризику.

Орган державного ринкового нагляду повідомляє про будівельну продукцію, яка становить ризик, характер ризику, виявлену невідповідність вимогам цього Закону та вжиті обмежувальні (коригувальні) заходи призначеному органу, якщо такий був залучений до оцінки та перевірки стабільності показників такої продукції.

2. Суб'єкт господарювання забезпечує вжиття всіх належних коригувальних заходів щодо всієї будівельної продукції, якої такі заходи стосуються та яку відповідний суб'єкт господарювання надає на ринку по всій території України.

3. Якщо протягом строку, зазначеного в абзаці другому частини першої цієї статті, відповідний суб'єкт господарювання не вжив належних коригувальних заходів, орган державного ринкового нагляду відповідно до методики вжиття обмежувальних (коригувальних) заходів, затвердженої Кабінетом Міністрів України згідно з Законом України «Про державний ринковий нагляд і контроль нехарчової продукції», вживає таких обмежувальних (коригувальних) заходів: обмеження, чи заборона надання продукції на ринку, вилучення продукції з обігу, та/або відкликання продукції.

Стаття 45. Особливості вжиття обмежувальних (коригувальних) заходів щодо будівельної продукції, яка відповідає встановленим вимогам, але, незважаючи на це, становить ризик

1. Якщо після оцінювання, зазначеного в абзаці першому частини першої статті 44 цього Закону, органом державного ринкового нагляду встановлено, що, незважаючи на відповідність вимогам цього Закону, будівельна продукція становить ризик для виконання основних вимог до споруд, життя або здоров'я людей чи інших аспектів захисту суспільних інтересів, орган державного ринкового нагляду відповідно до методики вжиття обмежувальних (коригувальних) заходів, затвердженої Кабінетом Міністрів України згідно з Законом України «Про державний ринковий нагляд і контроль нехарчової продукції», вимагає від відповідного суб'єкта господарювання вжити всіх належних заходів щодо забезпечення того, щоб відповідна будівельна продукція при введенні її в обіг вже не становив ризику, щодо вилучення її з обігу та/або її відкликання впродовж розумного строку, співмірного з характером ризику.

2. Суб'єкт господарювання забезпечує вжиття всіх коригувальних заходів щодо всієї будівельної продукції, якої такі заходи стосуються та яку відповідний суб'єкт господарювання надає на ринку по всій території України.

3. Орган ринкового нагляду негайно повідомляє про факт того, що будівельна продукція відповідає вимогам цього Закону, але, незважаючи на це, становить ризик, центральному органу виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері будівництва.

Стаття 46. Особливості вжиття обмежувальних (коригувальних) заходів у разі формальної невідповідності

1. Без обмеження застосування положень статті 44 цього Закону орган державного ринкового нагляду вимагає від відповідного суб'єкта господарювання вжити протягом визначеного строку заходів щодо усунення формальної невідповідності, якщо цей орган встановить будь-яку таку невідповідність:

знак відповідності технічним регламентам було нанесено з порушенням вимог, визначених у статтях 8 та 9 цього Закону;

не було нанесено знак відповідності технічним регламентам, якщо це вимагається, відповідно до частини другої статті 8 цього Закону;

з урахуванням положень частини четвертої статті 5 цього Закону, не було складено декларацію показників будівельної продукції, якщо це вимагається, відповідно до статті 5 цього Закону;

декларацію показників будівельної продукції було складено з порушенням вимог статей 5, 6 та 7 цього Закону;

органу ринкового нагляду не надано доступу до технічної документації або вона є неповною.

2. Якщо протягом визначеного строку відповідний суб'єкт господарювання не вжив належних коригувальних заходів, орган державного ринкового нагляду відповідно до методики вжиття обмежувальних (коригувальних) заходів, затвердженої Кабінетом Міністрів України згідно з Законом України «Про державний ринковий нагляд і контроль нехарчової продукції», вживає таких обмежувальних (корегувальних) заходів: обмеження, чи заборона надання продукції на ринку, вилучення продукції з обігу, та/або відкликання продукції.

Розділ VIII

ПРИКІНЦЕВІ ТА ПЕРЕХІДНІ ПОЛОЖЕННЯ

1. Цей Закон набирає чинності з 1 січня 2022 року, крім:
розділу V та розділу VI;

пунктів 2 та 4 розділу VII;

які набувають чинності, з дня наступного за днем опублікування цього Закону.

2. Внести зміни до таких законів України:

1) у Законі України «Про основи містобудування» (Відомості Верховної Ради України, 1992 р., № 52, ст.683 із наступними змінами):

а) частині першій статті 9:

абзац десятий викласти в такій редакції:

«розроблення, позначення та затвердження будівельних норм»;

доповнити статтю новим абзацом такого змісту:

«встановлення класифікації будівельних норм.»

б) назву розділу 3 викласти в такій редакції:

«Розділ 3

БУДІВЕЛЬНІ НОРМИ ТА НАЦІОНАЛЬНІ СТАНДАРТИ У СФЕРІ
МІСТОБУДУВАННЯ. МІСТОБУДІВНА ДОКУМЕНТАЦІЯ»

в) статтю 16 викласти у такій редакції:

«Стаття 16. Будівельні норми та національні стандарти

Будівельні норми та національні стандарти встановлюють комплекс якісних та кількісних показників і вимог до об'єктів нормування з урахуванням соціальних, природно-кліматичних, гідрогеологічних, екологічних та інших умов і спрямовані на забезпечення формування повноцінного життєвого середовища та якнайкращих умов життєдіяльності людини.»;

г) у частині першій статті 25 :

абзац другий викласти в такій редакції:

«недотриманні законодавства та будівельних норм при плануванні і забудові територій, проектуванні та будівництві».

2) в абзаці третьому частини першої статті 1 Закону України «Про архітектурну діяльність» (Відомості Верховної Ради України, 1999 р., № 31, ст. 246 із наступними змінами):

слова «будинки і споруди житлово-цивільного, комунального, промислового та іншого призначення, їх комплекси» замінити словами «споруди (будинки, будівлі, лінійні об'єкти інженерно-транспортної інфраструктури, інші споруди будь-якого призначення), їх комплекси»;

3) частину третю статті 2 Закону України «Про дозвільну систему у сфері господарської діяльності» (Відомості Верховної Ради України, 2005 р., № 48, ст. 483 із наступними змінами) доповнити новим абзацом такого змісту:

«Видача свідоцтв про призначення органу технічної оцінки та свідоцтв про призначення органу з оцінки відповідності для виконання як третьою стороною завдань у процесі оцінки та перевірки стабільності показників будівельної продукції, розширення та скорочення сфери призначення, призупинення і поновлення дії зазначених свідоцтв, їх анулювання здійснюються відповідно до цього Закону з урахуванням особливостей, визначених Законом України «Про надання будівельної продукції на ринку;»»;

4) у Законі України «Про будівельні норми» (Відомості Верховної Ради України, 2010 р., № 5, ст. 41 із наступними змінами):

а) у статті 10:

назву викласти у такій редакції:

«Стаття 10. Класифікація, порядок розроблення, позначення, затвердження та реєстрації будівельних норм.»

перше речення частини п'ятої замінити двома реченнями такого змісту:

«Класифікація, порядок розроблення, позначення та затвердження будівельних норм встановлюється Кабінетом Міністрів України. Клас будівельних норм визначається рівнем вимог, що встановлюються до об'єкта нормування: від основних вимог (найвищий) до спеціальних (найнижчий).»;

б) статтю 11 викласти в такій редакції:

«Стаття 11. Застосування будівельних норм

1. Застосування будівельних норм або їх окремих положень є обов'язковим для всіх суб'єктів містобудування. Будівельні норми, правила іноземних держав застосовуються в Україні відповідно до міжнародних договорів України, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України.

2. Сфера застосування будівельних норм визначається у кожному нормативному акті з урахуванням особливостей об'єкта нормування.

Будівельні норми встановлюють обов'язкові вимоги до об'єкта нормування, що застосовуються при плануванні і забудові територій, проектуванні і будівництві.

Будівельні норми мають містити положення щодо забезпечення виконання основних вимог до споруд та дотримання функціональних параметрів об'єкта нормування під час його експлуатації.

3. Будівельні норми нижчого класу відповідно до встановленої Класифікації, конкретизують вимоги будівельних норм більш високого класу. Параметри та показники, наведені у будівельних нормах нижчого класу превалюють над вимогами, встановленими у будівельних нормах вищого класу.

4. У разі якщо у будівельних нормах є посилання на національні стандарти, що стосуються вимог до виготовлення містобудівної, проектної, науково-проектної та робочої документації, методів проектування, процесів виконання будівельних робіт, методів випробувань, конструктивних та інженерних систем, ці стандарти є обов'язковими до застосування.

5 Державний контроль за дотриманням суб'єктами містобудування будівельних норм здійснюють центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері державного архітектурно-будівельного контролю, виконавчі органи з питань державного архітектурно-будівельного контролю сільських, селищних, міських рад, структурні підрозділи з питань державного архітектурно-будівельного контролю Київської та Севастопольської міських державних адміністрацій відповідно до компетенції щодо об'єктів, визначених пунктом 7 частини першої статті 7 Закону України «Про регулювання містобудівної діяльності».

6. Відповідальність за недотримання вимог будівельних норм визначається законом.»;

5) у Законі України «Про регулювання містобудівної діяльності» (Відомості Верховної Ради України, 2011 р., № 34, ст. 343 зі наступними змінами):

а) у частині першій статті 1:

у пунктах 6 і 8 слова «будинків і» виключити;

доповнити частину пунктами 15 та 17 такого змісту:

«15) споруди – штучно створені об'ємні, площинні або лінійні об'єкти, що мають природні або штучні просторові межі та невід'ємно пов'язані з земельною ділянкою, у тому числі будинки, будівлі, лінійні об'єкти інженерно-транспортної інфраструктури, інші споруди будь-якого призначення;

16) життєвий цикл споруди — послідовні етапи створення і експлуатації споруди, починаючи з проектування і закінчуючи демонтажем;

17) Комісія з технічного регулювання у будівництві – юридична особа публічного права, що утворюється центральним виконавчої влади, що формує та реалізує державну політику у сфері будівництва, містобудування та архітектури у формі установи та діє у межах своїх повноважень, визначених відповідно до цього

Закону та виконує інші повноваження, визначені Законом України «Про надання будівельної продукції на ринку»»;

б) абзац п'ятий частини першої статті 4 викласти в такій редакції:

«Об'єктами будівництва є споруди будь-якого призначення, їх комплекси та частини.

в) розділ I доповнити статтею 5¹ такого змісту:

«Стаття 5¹. Обов'язковість дотримання основних вимог до споруд

1. Суб'єкти містобудування під час проектування і будівництва об'єктів зобов'язані забезпечити дотримання основних вимог до споруд, з урахуванням її функціонального призначення.

Споруди у своїй цілісності та в їх окремих частинах повинні бути придатними для використання за призначенням з урахуванням, зокрема, здоров'я та безпеки осіб, задіяних протягом всього життєвого циклу споруди. При нормальному технічному обслуговуванні споруди повинні задовольняти ці основні вимоги протягом їх економічно обґрунтованого строку експлуатації.

2. Основними вимогами до споруд є забезпечення:

1) механічного опору та стійкості - споруди повинні бути запроектовані і побудовані таким чином, щоб навантаження, що діятимуть на них під час будівництва і експлуатації не призводили до:

руйнування всієї споруди або її частини;

значної деформації, що перевищує гранично допустимий ступінь;

пошкодження інших частин споруди, елементів приєднання або встановленого обладнання внаслідок значних деформацій несучих конструкцій;

пошкодження внаслідок події у ступені, що не відповідає першопричині;

2) пожежної безпеки - споруди повинні бути запроектовані і побудовані таким чином, щоб у разі виникнення пожежі:

протягом визначеного проміжку часу зберігалася несуча здатність конструкцій;

було обмежено виникнення та поширення вогню і диму всередині споруди;

було обмежено поширення вогню на сусідні споруди;

було забезпечено можливість евакуації людей або їх порятунків в інший спосіб;

враховувалася безпека рятувальників;

3) гігієни, здоров'я та захисту навколишнього середовища - споруди повинні бути запроектовані і побудовані таким чином, щоб протягом всього їх життєвого циклу вони не становили загрози гігієні або здоров'ю та безпеці працівників, мешканців чи сусідів та не мали протягом всього їх життєвого циклу надзвичайно великого впливу на якість навколишнього середовища або на клімат під час їх будівництва, експлуатації та знесення, зокрема, внаслідок будь-якого з таких чинників:

виділення токсичного газу;

виділення у повітря всередині або зовні приміщення небезпечних речовин, летких органічних сполук (ЛОС), парникових газів або небезпечних часток;

виділення небезпечної радіації;

виділення небезпечних речовин у ґрунтові води, морські води, поверхневі води або ґрунт;

виділення небезпечних речовин у питну воду або речовин, що іншим чином негативно впливають на питну воду;

аварійного скидання стічних вод, виділення димових газів або аварійне скидання твердих чи рідких відходів;

сирості в частинах споруд або на поверхнях всередині споруд;

4) безпеки і доступності при експлуатації - споруди повинні бути запроектовані і побудовані таким чином, щоб вони не становили недопустимих ризиків нещасних випадків або ушкоджень при технічному обслуговуванні або експлуатації, таких як небезпека послизнутися, падіння, зіткнення, опіків, ураження електричним струмом, травм від вибуху і зламів. Зокрема, споруди мають бути запроектовані і побудовані з урахуванням доступності і використання для осіб із інвалідністю та інших маломобільних груп населення;

5) захисту від шуму та вібрації - споруди повинні бути запроектовані і побудовані таким чином, щоб шум, що сприймається мешканцями або особами, які знаходяться поблизу, був зведений до рівня, який не загрожує їх здоров'ю і дозволяє їм спати, відпочивати і працювати в задовільних умовах;

6) енергозбереження та енергоефективності - споруди, їх системи опалювання, охолодження, освітлення та вентиляції мають бути запроектовані і побудовані таким чином, щоб кількість енергії, що використовується при експлуатації, була низькою, з урахуванням потреб мешканців та кліматичних умов місця розташування споруди. Споруди також повинні бути енергозберігаючими та потребувати якомога менше енергії під час будівництва та демонтажу;

7) збалансованого використання природних ресурсів - споруди повинні бути запроектовані, побудовані і знесені таким чином, щоб використання природних ресурсів було раціональним і забезпечувало можливість, зокрема, такого:

повторне використання або переробку конструкцій споруд, матеріалів і частин після знесення;

довговічність споруд;

використання екологічно сумісних сировинних і вторинних матеріалів в спорудах.

3. Основні вимоги до споруд, визначені цією статтею, конкретизуються у будівельних нормах, стандартах на конструктивні та інженерні системи.»;

г) статтю 9 доповнити частинами третьою-шостою такого змісту:

«3. Центральний орган виконавчої влади, що формує та реалізує державну політику у сфері будівництва, архітектури та містобудування, для координації діяльності з нормативного регулювання планування та забудови територій і забезпечення гармонізації нормативної бази України з нормативною базою Європейського Союзу утворює Комісію з технічного регулювання у будівництві (далі – Комісія).

4. Комісія є юридичною особою публічного права, що утворюється у формі установи до складу якої включаються:

1) двадцять п'ять осіб делегованих:

центральними органами виконавчої влади, які реалізують державну політику у сферах будівництва, містобудування й архітектури, цивільного захисту, охорони навколишнього природного середовища, охорони здоров'я, промислової безпеки, охорони та гігієни праці (по одному від кожного органу);

науково-технічними, проектними, експертними організаціями та закладами вищої освіти у будівництві, органами технічної оцінки (п'ять осіб);

саморегульованими організаціями, а в разі їх відсутності – іншими неприбутковими добровільними об'єднаннями фізичних осіб за відповідним напрямком професійної діяльності у сфері будівництва, містобудування та архітектури (п'ять осіб);

неприбутковими добровільними об'єднаннями будівельних організацій, виробників будівельної продукції, інших суб'єктів підприємницької діяльності у сфері будівництва, містобудування й архітектури (п'ять осіб);

громадськими організаціями споживачів (об'єднань споживачів), об'єднань у сфері житлово-комунального господарства, об'єднаннями співвласників багатоквартирних будинків (п'ять осіб);

2) працівники секретаріату Комісії.

Комісія є повноважною у разі включення до її персонального складу не менше п'ятнадцяти делегованих осіб.

Голова Комісії призначається зі складу членів Комісії відповідно до положення про Комісію.

Члени Комісії, крім голови Комісії, утримуються суб'єктами які їх делегували.

Термін призначення становить 3 роки. Члени Комісії можуть бути повторно призначені на 3 строки до загального терміну у десять років, якщо це доцільно, за умови задовільної оцінки ефективності їхньої роботи, яка здійснюється Головою Комісії за погодженням з центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері будівництва, архітектури, містобудування.

5. Комісія у межах своїх повноважень здійснює експертно-консультаційну та/або дорадчу діяльність відповідно до порядку, встановленого Кабінетом Міністрів України.

6. До повноважень Комісії належить:

1) організація на договірній основі роботи з перевірки державних будівельних норм щодо відповідності вимогам законодавства, актуальності та забезпечення їх взаємоузгодженості;

2) схвалення висновків перевірки державних будівельних норм;

3) подання пропозицій до проектів програм з розроблення та перегляду державних будівельних норм до центрального органу виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері будівництва, архітектури, містобудування;

4) подання пропозицій щодо проведення робіт із національної стандартизації до національного органу стандартизації;

5) наданні незалежних експертних рекомендацій та висновків центральному органу виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері будівництва, архітектури, містобудування з питань будівельних норм;

6) виконання інших повноважень, визначених законом;

7) виконання інших функцій, визначених положенням про Комісію.

7. Комісія для вирішення питань, що належать до її повноважень, утворює постійні та тимчасові робочі групи, залучає до участі в їх роботі спеціалістів центральних та місцевих органів виконавчої влади, органів місцевого самоврядування, підприємств, установ, організацій усіх форм власності за погодженням з їх керівниками, а також незалежних експертів (за згодою). Члени Комісії до складу робочих груп входити не можуть.

При розгляді питань, визначених Законом України «Про надання будівельної продукції на ринку», Комісія залучає представників профільних асоціацій виробників будівельної продукції для прийняття рішення.

8. Джерелами фінансування є:

- 1) кошти Державного бюджету України;
- 2) кошти, передбачені на виконання програм і проектів;
- 3) кошти за надання експертних, консультаційних та інших послуг;
- 4) інші не заборонені законодавством джерела фінансування.

9. Організаційно-технічне забезпечення Комісії здійснюється її секретаріатом. Працівники секретаріату та голова Комісії є її штатними співробітниками.

Положення про Комісію затверджується центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері будівництва, архітектури, містобудування.»;

г) у частині другій статті 28 слова «технічним регламентом будівельних виробів, будівель і споруд» замінити словами «статтею 5-1 цього Закону»;

д) у статті 31:

друге речення частини другої викласти в такій редакції:

«До проведення експертизи залучаються (у тому числі на підставі цивільно-правових договорів) експерти з питань механічного опору та стійкості, пожежної безпеки, гігієни, здоров'я та безпеки людей, охорони навколишнього природного середовища, безпеки і доступності в експлуатації, у тому числі для осіб з обмеженими фізичними можливостями та інших маломобільних груп населення, захисту від шкідливого впливу шуму та вібрації, енергозбереження та енергоефективності, збалансованого використання природних ресурсів, які пройшли професійну атестацію, що може проводитися із залученням представників відповідних центральних органів виконавчої влади, та отримали відповідний кваліфікаційний сертифікат.»;

абзац другий у частини четвертої викласти в такій редакції:

«1) за класом наслідків (відповідальності) належать до об'єктів з середніми (СС2) та значними (СС3) наслідками, - щодо додержання нормативних вимог з питань механічного опору та стійкості, пожежної безпеки, гігієни, здоров'я та безпеки людей, охорони навколишнього природного середовища, безпеки і доступності в експлуатації, у тому числі для осіб з обмеженими фізичними можливостями та інших маломобільних груп населення, захисту від шкідливого впливу шуму та вібрації, енергозбереження та енергоефективності, збалансованого використання природних ресурсів;»;

в абзаці третьому слова «міцності, надійності та довговічності будинків і» замінити словами «механічного опору та стійкості»;

е) у назві і частині першій статті 32 слова «будівель і» виключити;

є) у частині другій статті 39-2 слова «будівель і споруд, визначеним технічним регламентом» замінити словами «споруд, визначеним статтею 5-1 цього Закону.»;

б) Перелік документів дозвільного характеру у сфері господарської діяльності, затверджений Законом України «Про Перелік документів дозвільного характеру у сфері господарської діяльності» (Відомості Верховної Ради України, 2011 р., № 47, ст. 532 із наступними змінами), доповнити пунктами 155 і 156 такого змісту:

«155. Свідоцтво про призначення органу технічної оцінки Закон України «Про надання будівельної продукції на ринку»

156. Свідоцтво про призначення органу з оцінки відповідності для виконання як третьою стороною завдань у процесі оцінки та перевірки стабільності показників будівельної продукції Закон України «Про надання будівельної продукції на ринку»;

3. Установити, що настанови щодо європейського технічного схвалення (ETAG), оприлюднені до 1 липня 2013 р., можуть використовуватися в якості європейських документів з оцінки (EAD).

4. Кабінету Міністрів України:

1) у тримісячний строк з дня, наступного за днем опублікування цього Закону затвердити:

перелік категорій будівельної продукції;

системи оцінки та перевірки стабільності показників будівельної продукції;

2) у шестимісячний строк з наступного за днем опублікування цього Закону:

забезпечити прийняття всіх інших нормативно-правових актів, передбачених цим Законом;

привести свої нормативно-правові акти у відповідність із цим Законом;

забезпечити приведення у відповідність із цим Законом нормативно-правових актів міністерств та інших центральних органів виконавчої влади.

Голова Верховної Ради

України